

Хвильовий імунітет як основа енергетичної патогенетичної терапії туберкульозу легень

Ярешко А.Г., Куліш М.В.

Полтавський державний медичний університет, м. Полтава, Україна

Обґрунтування. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, тільки 10 % людей із числа інфікованих мікобактеріями туберкульозу (ТБ) захворіють протягом життя, а 90 % стійкі до цієї інфекції. Сучасна медична наука пов'язує стійкість організму до хвороб з імунологічною, нейроендокринною й іншими системами інтеграції організму. Понад 30 років тому з'явилися перші роботи з використанням хвильових технологій у лікуванні ТБ (Петренко В.І. та ін., 1991; Хоменко О., Чуканов В., 1994), але досі не з'ясовано фізіологічні основи ефективності лікувальної дії хвильових технологій.

Мета. Надати клініко-теоретичне обґрунтування вродженого хвильового імунітету як енергетичної основи ефективності хвильової терапії ТБ.

Матеріали та методи. Зі 151 хворого віком 19-65 років (середній вік – $39,3 \pm 1,72$) з уперше діагностованим деструктивним ТБ легень з бактеріовиділенням 64 отримували антибактеріальні препарати в поєднанні з інформаційно-хвильовою терапією (ІХТ) як патогенетичним засобом (1-ша група) та 87 отримували тільки антибактеріальні препарати (2-га група). За віком, статтю та клінічними формами ТБ групи ідентичні. Усі хворі отримували протитуберкульозні препарати за протоколом. Дію ІХТ спрямовували на рефлексогенні зони дихальної системи, точки акупунктури загальної дії та на зони проєкції патологічних змін у легенях. У розробку брали історії хвороби пацієнтів, які отримали 20 і більше сеансів ІХТ. Проведено статистичний аналіз ефективності ІХТ після завершення стаціонарного етапу лікування.

Результати та їх обговорення. Встановлено, що бактеріовиділення припинилося в 97,3 % хворих 1-ї групи проти 70,8 % пацієнтів 2-ї групи ($p < 0,05$). Закриття порожнин розпаду досягнуто у 89,20 % пацієнтів 1-ї групи та в 62,5 % хворих 2-ї групи ($p < 0,05$). У хворих 1-ї групи швидше наступало клінічне, лабораторне, Х-променеве поліпшення та кращою була переносимість антибактеріального навантаження.

Апарат ІХТ академіка М.Д. Колбуна (1991) генерує електромагнітні хвилі фізіологічного діапазону, які здатні чинити позитивний вплив на організм людини. Утім, як зазначають В.І. Бінті й А.В. Савін (2003), електромагнітне поле (ЕМП) впливає на внутрішньоклітинні, міжклітинні, популяційні та міжвидові комунікації біологічних об'єктів, але механізми його дії не відомі або мають різноманітний характер. У своїй публікації (Ярешко А.Г. та ін., 2021) ми надали клініко-теоретичне обґрунтування механізму та біологічного сенсу спіралізації ДНК, у якій вона визначена як програмований генератор ЕМП клітин, що забезпечує управлінські функції генетичного апарату в клітині, взаємодію між клітинами, органами, формуючи організм як енергетичну цілісність і взаємодію його із зовнішнім ЕМП, у тому числі з ЕМП ІХТ.

Формування ДНК генетичного апарату починається при заплідненні зі злиття двох гамет (жіночої та чоловічої), після чого протягом 24 годин складається перша ДНК нового організму. Процес злиття двох гамет відбувається в умовах руху Сонячної системи в ЕМП космічного простору зі швидкістю 230 км/с. Тому ДНК нового організму складається в умовах постійної зміни ЕМП космосу, в якому рухається Сонячна система, і цю дію силового поля ДНК записує шляхом укладки під тим чи іншим кутом молекулярних структур компонентів нового біополімера. Запис на ДНК ЕМП космічного простору, який Сонячна система проходить за 24 години, формує строго індивідуальну частоту ЕМП ДНК, яке є генетичним кодом нового тіла, здійснює ідентифікацію та захист від чужих форм життя.

Здатність ДНК бути генератором ЕМП клітини робить зрозумілими й управлінські функції генетичного апарату, який шляхом поляризації атомів і молекул усіх структурних елементів клітини здійснює генетичне частотне управління внутрішніми процесами формоутворення, життєдіяльності клітини, взаємодію між клітинами, органами й усього організму, а також здійснює постійний енергетичний та інформаційний зв'язок із зовнішнім ЕМП, отримуючи від нього на своїх частотах не тільки енергетичну підтримку, а й програмні інформаційні завдання. Молекули біологічних тканин є біполями, тому навіть слабке ЕМП ДНК шляхом взаємодії з електронними хмарами атомарних структур молекул анатомічних елементів клітин зумовлюють їх активацію шляхом поляризації, створюють енергетичне середовище для їх активного виконання програмних функцій.

Висновки. Отже, ЕМП, як фізична величина взаємодії, є енергетичним середовищем існування життя Земної біології, забезпечує взаємодію кожної біологічної форми на своїх частотах із зовнішнім ЕМП шляхом хвильового резонансу, внаслідок якого постійно відбувається передача енергії та інформації генетичним структурам усіх форм життя, забезпечуючи їхню стійкість у навколишньому середовищі шляхом хвильового захисту. За умови розвитку захворювання життєдіяльність і функціонування енергетичної системи уражених тканин порушені й застосування ІХТ як зовнішнього джерела енергії на фізіологічних частотах відновлює функцію генетичного апарату, здатність до захисту з позитивним лікувальним ефектом, в основі якого лежить хвильовий імунітет – явище вродженого імунітету: шляхом селекції випромінювання різних форм життя та при незбалансованості частот здійснюється захист, фізичною основою якого є генетично генероване ЕМП; його частотний характер строго індивідуальний, визначає біологічні властивості та хвильовий захист кожної живої істоти, що є патогенетичною основою лікування та профілактики.